

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๗๓/๒๕๖๔

วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายธรรมสันต์ คงธรรมชาติพร ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีเมืองบางกร่าง เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีสั่งให้หยุดประกอบกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ครอบครองสถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๓๗/๖๔ ซอยบางกร่าง ๔/๒ หมู่ที่ ๙ ตำบลบางกร่าง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรีเมืองบางกร่าง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ นบ ๕๔๐๐๔/๑๗๔๙ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและให้จัดเก็บสิ่งของ วัสดุ และอุปกรณ์ที่วางกีดขวางทางจราจรและรวมถึงอุปกรณ์ประกอบอาชีพ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของเหลือใช้ที่สะสมไว้เคลื่อนย้ายออกจากพื้นที่ทั้งหมดทันที โดยให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำสั่ง ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาเพิกถอนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยมีคุณมาลี ศรีนาค เป็นผู้รับคำสั่งแทนปรากฏหลักฐานในสำเนาฉบับหนังสือที่ นบ ๕๔๐๐๔/๑๗๔๙ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ด้วยตนเอง กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งจึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัยครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๕๐๒๙ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ยื่นข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๕๐๓๐ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ นบ ๕๔๐๐๑/๑๙๑๗ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๕๐๓๑ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี ตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๑๔.๐๗/๑๒๒๐ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมีหนังสือที่ สธ ๐๙๑๔.๐๗/๑๒๘๑ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบ

ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม...

ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และมอบหมายให้นางสาวศิริพร พูลทอง ตำแหน่งนิติกร ชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๓-๙/๒๕๖๔ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ครอบครองสถานประกอบการตั้งอยู่เลขที่ ๓๗/๖๔ ซอยบางกร่าง ๔/๒ หมู่ที่ ๙ ตำบลบางกร่าง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ นบ ๕๔๐๐๔/ว๗๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ โดยเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกร่างได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ สถานประกอบการ พบว่า ผู้อุทธรณ์ยังดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอยู่ ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และคำสั่งฉบับเดิมเจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการทันทีและให้จัดเก็บสิ่งของ วัสดุ อุปกรณ์ที่วางกีดขวางทางจราจรและรวมถึงอุปกรณ์ประกอบอาชีพ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของเหลือใช้ที่สะสมไว้เคลื่อนย้ายออกจากพื้นที่ทั้งหมดทันที โดยให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ๑) บริเวณบ้านของผู้อุทธรณ์มีสภาพเป็นโกดังที่จัดเก็บสิ่งของงานเฟอร์นิเจอร์ของห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลดีดีบลิว เดคคอเรชั่น แอนด์ ดีไซน์ มิใช่ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ๒) การจัดเก็บสิ่งของภายในบ้านมิได้เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการค้าขายหรือสะสมของเก่า ๓) สิ่งของที่เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกร่างตรวจพบ เป็นสิ่งของที่รวบรวมในลักษณะซื้อมาขายไป โดยจะมีการเก็บทุกวัน ไม่ได้วางทิ้งไว้บนถนน เป็นการวางสิ่งของในที่ของตนเอง ไม่ได้กีดขวางทางจราจรและไม่ส่งกลิ่นเหม็นแต่อย่างใด ๔) ก่อนออกคำสั่งเจ้าหน้าที่ไม่มีการเรียกผู้อุทธรณ์ไปตักเตือน หรือบอกกล่าวล่วงหน้าให้ปฏิบัติตามหรือแก้ไขแต่อย่างใด ๕) ผู้อุทธรณ์ไม่เคยมีปัญหากับผู้ใดในบริเวณซอยวัดบางระโหงเลย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เทศบาลเมืองบางกร่างได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่างเป็นเทศบาลเมืองบางกร่าง เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ และยังคงใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่มีอยู่ตั้งแต่สมัยที่มีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ เทศบาลเมืองบางกร่างได้รับหนังสือจากศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมืองนนทบุรี ตามหนังสือลับ ที่ นบ ๐๐๑๘/๒๖ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ แจ้งว่ามีการก่อสร้างโกดังกักเก็บเศษพลาสติกและตัดเหล็กบริเวณซอยบางกร่าง ๔/๒ จำนวน ๖ - ๗ โกดัง และมีกลิ่นเหม็นรบกวนจากการทำงาน ประกอบกับมีประกายไฟจากการตัดเหล็ก จึงขอให้เทศบาลเมืองบางกร่างตรวจสอบและดำเนินการ ต่อมาวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ เทศบาลเมืองบางกร่างจึงมอบหมายให้ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม นิติกร และเจ้าหน้าที่กองช่าง ร่วมลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยได้พบกับนางสุภาวดี แซ่ซิ้ม นายกิมจ่าย แซ่ซิ้ม เป็นคู่สมรสของนางสุภาวดี แซ่ซิ้ม และนายวิเชียร แซ่ซิ้ม แจ้งว่าบ้านเลขที่ ๓๗/๖๔ เป็นของนายธรรมสันต์ คงธรรมชาติพร วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบกับผู้อุทธรณ์จึงได้สอบถามและทราบว่าผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเกี่ยวกับการเก็บเศษพลาสติกมานาน ไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีการคัดแยกขยะ ทำงานไม่เป็นเวลา และได้มีการออกคำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ดูแลสุขลักษณะอนามัยให้เรียบร้อย ไม่ให้กีดขวางจราจร และให้มาขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ๗ วัน ผู้อุทธรณ์ลงชื่อรับทราบคำแนะนำดังกล่าว รวมทั้งพบว่าผู้อุทธรณ์ได้เช่าที่ดินวัดบางระโหง เทศบาลเมืองบางกร่างจึงมีหนังสือ

ที่ นบ ๕๔๐๐๑/๑๔๖๘ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๓ สอบถามข้อเท็จจริงไปยังเจ้าอาวาสวัดบางระโห่งเพื่อขอทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้เช่าที่ดินและวัตถุประสงค์ในการเช่าได้มีการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงเป็นการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้หรือไม่ ซึ่งเจ้าอาวาสวัดบางระโห่งได้มีหนังสือที่ วบห ๑/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เช่าอยู่ ไม่เคยมีหนังสือหรือปรากฏเอกสารใด ๆ อนุญาตให้ก่อสร้างอาคารหรือโกดัง และวัตถุประสงค์ของสัญญาเช่าเพียงเพื่ออยู่อาศัยเท่านั้น เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามคำแนะนำลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินการขออนุญาตประกอบกิจการแต่อย่างใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีคำสั่งเป็นหนังสือที่ นบ ๕๔๐๐๔/ว๗๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ สั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการทันที และแจ้งสิทธิอุทธรณ์ให้ทราบ โดยนำส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับและผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ซึ่งประมาณปลายเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองบางกร่างลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกครั้งพบว่า ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการ ภายนอกอาคารเอาไว้ จึงไม่ได้ดำเนินคดีฐานประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ มีประชาชนร้องเรียนกับทางเทศบาลเมืองบางกร่างว่ามีการประกอบกิจการร้านรับซื้อขายของเก่า บริเวณโกดังในซอยบางกร่าง ๔/๒ มีการวางสิ่งของขยะมูลฝอยขวางทางจราจร เจ้าหน้าที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบโดยสอบถามบุคคลที่อยู่ในบริเวณสถานประกอบกิจการของบ้านเลขที่ ๓๗/๖๔ พบว่า ยังมีการประกอบกิจการฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นอยู่ และมีการวางสิ่งของที่เกิดขวางทางจราจร และมีลักษณะการสะสมสิ่งของอยู่ด้านในและด้านหน้าโกดังของผู้อุทธรณ์ มีการเปิดประตูอาคารไว้ในลักษณะที่สะสมสิ่งของที่ใช้แล้วจำนวนมาก จึงเป็นการบังคับตามคำสั่งเดิมที่มีการแจ้งไว้ในปี ๒๕๖๓ และเป็นคำสั่งที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ในการออกคำสั่งครั้งนี้เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและให้โอกาสผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้ง ได้แสดงพยานหลักฐานแล้ว ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจริง สถานประกอบกิจการไม่ได้รับการตรวจสอบ ไม่ได้มาตรฐานและไม่ถูกต้องตามสุขลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติ ส่วนคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ที่กล่าวอ้างว่า ทรัพย์สินที่อยู่ในอาคารโกดังเป็นของห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลดีดีบลิว เดคคอเรชั่น แอนด์ ดีไซน์ การเก็บของภายในบ้านไม่เกี่ยวข้องกับการค้าขายหรือสะสมของเก่า สิ่งของต่าง ๆ เป็นการรวบรวมที่มีลักษณะซื้อมาขายไป โดยจะมีการเก็บทุกวันไม่มีการวางทิ้งไว้เกิดขวางทางจราจร และสิ่งของที่จัดเก็บเป็นงานเฟอร์นิเจอร์นั้น ขัดกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในภาพถ่ายที่เข้าตรวจสอบเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ และเป็นคำอุทธรณ์ที่ขัดแย้งกันเอง

ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ พบว่า บ้านเลขที่ ๓๗/๖๔ ซอยบางกร่าง ๔/๒ หมู่ที่ ๔ ตำบลบางกร่าง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี มีลักษณะเป็นบ้านเดี่ยว ๑ ชั้น มีพื้นที่ประมาณ ๕๐ ตารางวา บริเวณโดยรอบมีบ้านพักอาศัยอยู่ประมาณ ๔๐ หลังคาเรือน และบ้านของผู้อุทธรณ์อยู่ห่างจากบริเวณวัดและโรงเรียนประมาณ ๓๐๐ เมตร ณ วันที่เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปเกี่ยวกับการทำไฟฟ้า อะลูมิเนียม ไม่มีสถานที่ทำงานประจำแล้วแต่คนว่าจ้างในแต่ละคราว ผู้อุทธรณ์เช่าที่ของวัดบางระโห่งปลูกเป็นที่อยู่อาศัยโดยทำสัญญาเช่าเป็นรายปีในอัตราค่าเช่า ๑,๒๐๐ บาท ต่อปี ผู้อุทธรณ์ได้ต่อเติมอาคารออกจากตัวบ้านเพื่อทำเป็นโกดังเก็บของ ซึ่งยังไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยผู้อุทธรณ์แจ้งว่า สิ่งของที่มีอยู่ในโกดังเป็นของห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลดีดีบลิว เดคคอเรชั่น แอนด์ ดีไซน์ ที่ประกอบกิจการรับตกแต่งภายใน จึงเป็นสิ่งของวัสดุเหลือใช้จากการตกแต่งอาคาร ซึ่งเดิมห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลดีดีบลิว เดคคอเรชั่น แอนด์ ดีไซน์ ตั้งอยู่ที่ตำบลบางรักน้อย จนกระทั่งช่วงสถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19 จึงได้ปิดตัวลง และทำการขนย้ายวัสดุสิ่งของสะสมที่เป็นของเก่ามาไว้ที่โกดังเก็บของบ้านผู้อุทธรณ์เพื่อรอการจำหน่าย โดยจะมีการคัดแยกเมื่อมีผู้รับเหมารับซื้อของเก่าเข้ามารับซื้ออาทิตย์ละ ๒ ครั้ง แต่เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรค COVID-19

ผู้รับเหมา...

ผู้รับเหมาจึงไม่ได้เข้ามารับซื้อเป็นประจำตามปกติ บางเดือนผู้รับเหมาจะเข้ามารับซื้อวัสดุเพียงเดือนละ ๑ ครั้ง ซึ่งวัสดุภายในโกดังแยกประเภทได้ดังนี้ เหล็ก อโลหะ ไม้ วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ การทำให้ผู้รับเหมามารับซื้อไปเนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลดีดับบลิว เดคคอร์ชั่น แอนด์ ดีไซน์ ไม่สามารถขนวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งของดังกล่าวไปทิ้งตามที่สถานที่กำจัดขยะทั่วไปได้ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำสัญญาให้เช่าโกดังสำหรับเก็บสิ่งของที่เหลือใช้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลดีดับบลิว เดคคอร์ชั่น แอนด์ ดีไซน์ เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลดีดับบลิว เดคคอร์ชั่น แอนด์ ดีไซน์ มีคุณลัดดาวัลย์ นิทาน ในฐานะหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวเป็นบุตรสาวของผู้อุทธรณ์ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า โกดังที่เป็นที่เก็บของมีขนาดใหญ่ วัสดุสิ่งของในโกดังมีปริมาณมาก ไม่มีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีระบบป้องกันควบคุมอัคคีภัยที่ได้มาตรฐาน ไม่มีการคัดแยกวัสดุรีไซเคิล ออกเป็นหมวดหมู่ การจัดเก็บของไม่เป็นสัดส่วนทำให้วัสดุในโกดังกองทับถมสูง ส่งผลให้ยากต่อการคัดแยก วัสดุสิ่งของภายในโกดัง ถ้าจะคัดแยกเพื่อนำไปขายให้กับผู้รับเหมา จะต้องนำวัสดุสิ่งของออกมาคัดแยก ภายนอกโกดังโดยใช้บริเวณด้านหน้าของโกดัง และถ้าเป็นวัสดุสิ่งของขนาดใหญ่ อาจต้องใช้พื้นที่บริเวณถนน ในซอยร่วมด้วย ณ วันที่ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ไม่มีการคัดแยกสิ่งของในโกดัง จึงไม่พบสภาพที่มีวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งของวางกีดขวางบนถนน และไม่พบว่ามีกลิ่นเหม็นที่จะก่อให้เกิด เหตุเดือดร้อนรำคาญแต่อย่างใด จากการสอบถามข้อมูลจากประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับ ผลกระทบเรื่องเสียงจากการเปิดเพลงเสียงดังและคนงานในสถานประกอบการส่งเสียงดังในขณะที่ทำงาน และวัสดุที่นำมาเก็บไว้ในโกดังอาจเป็นเชื้อเพลิงได้

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานและรายงานผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ครอบครองอาคารบ้านเลขที่ ๓๗/๖๔ ซอยบางกร่าง ๔/๒ หมู่ที่ ๙ ตำบลบางกร่าง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยเช่าที่ดินจากวัดบางระโงกเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและได้ต่อเติม อาคารบ้านพักเป็นโกดังเก็บของโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้อุทธรณ์เคยประกอบกิจการรับซื้อของเก่า ซึ่งเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองบางกร่าง ได้มีการออกคำแนะนำในฐานะเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เคยออกคำสั่งเป็นหนังสือ ที่ นบ ๕๔๐๐๔/ว๗๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ให้ผู้อุทธรณ์หยุดประกอบกิจการทันที โดยเมื่อเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองบางกร่างลงพื้นที่ตรวจสอบแล้ว พบว่า ผู้อุทธรณ์ได้หยุดประกอบกิจการและไม่มีการวางสิ่งของกีดขวางทางสัญจร ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยินยอม ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลดีดับบลิว เดคคอร์ชั่น แอนด์ ดีไซน์ ที่รับเหมาออกแบบและตกแต่งภายในอาคาร มีนางสาวลัดดาวัลย์ นิทาน เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและมีฐานะเป็นบุตรสาวของผู้อุทธรณ์นำสิ่งของที่เป็นเศษวัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการตกแต่งภายในอาคารมาเก็บที่โกดังเก็บของของผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์รับว่าสิ่งของ ภายในโกดังเก็บของมีลักษณะการซื้อมาขายไป โดยจะมีคนมารับซื้อสิ่งของภายในโกดังอาทิตย์ละ ๒ ครั้ง แต่ตั้งแต่มีสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด ๑๙ (COVID-19) จึงทำให้มีคนมารับซื้อได้เพียงเดือนละ ๑ ครั้ง จากรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี พบว่า โกดังเก็บของของผู้อุทธรณ์มีขนาดใหญ่ วัสดุสิ่งของในโกดังมีปริมาณมาก ไม่มีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีระบบป้องกันควบคุมอัคคีภัยที่ได้มาตรฐาน ไม่มีการคัดแยกวัสดุรีไซเคิลออกเป็นหมวดหมู่ การจัดเก็บของไม่เป็นสัดส่วน ทำให้วัสดุในโกดังกองทับถมสูง ยากต่อการคัดแยกวัสดุสิ่งของภายในโกดัง ถ้าจะทำการคัดแยกเพื่อนำไปขายให้ผู้รับเหมา จำเป็นต้องนำออกมา คัดแยกวัสดุสิ่งของภายนอกโกดังโดยใช้บริเวณด้านหน้าของโกดัง และถ้าเป็นวัสดุสิ่งของขนาดใหญ่ อาจทำให้ ต้องใช้พื้นที่บริเวณถนนในซอยร่วมด้วย แต่เนื่องจาก ณ วันที่ศูนย์อนามัยที่ ๔ สระบุรี ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง

พบว่า...

พบว่า ไม่มีการคัดแยกวัสดุสิ่งของภายในโกดังเก็บของ จึงไม่พบสภาพที่มีวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งของวางกีดขวาง บนถนนและไม่พบกลิ่นเหม็น

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” ข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ กำหนดไว้ว่า “ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ... ๑๓. กิจการอื่น ๆ ... (๕) การสะสมวัตถุ หรือสิ่งของชำรุด ใช้น้ำแล้ว หรือเหลือใช้ ...” ข้อ ๕ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดไว้ว่า “ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง ... ๕.๑๓ กิจการอื่น ๆ ... (๕) การสะสมวัตถุ หรือสิ่งของชำรุด ใช้น้ำแล้ว หรือเหลือใช้ ...” ข้อ ๑๘ แห่งข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่างฉบับเดียวกัน กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดไว้ให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” ข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวง ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดไว้ว่า “การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภทและแสดงโครงการคมนาคมและขนส่งท้ายกฎกระทรวงนี้ให้เป็นไป ดังต่อไปนี้ ... (๑๑) ที่ดินบริเวณหมายเลข ๑๑.๑ ถึง หมายเลข ๑๑.๑๔๔ ที่กำหนดไว้เป็นสีเทาอ่อนให้เป็นที่ดิน ประเภทสถาบันศาสนา...” และข้อ ๑๗ แห่งกฎกระทรวงฉบับเดียวกัน กำหนดไว้ว่า “ที่ดินประเภทสถาบัน ศาสนาให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการศาสนาหรือเกี่ยวข้องกับการศาสนา การศึกษา สถาบันราชการ หรือ สาธารณประโยชน์เท่านั้น” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทำการต่อเติมบ้านพักอาศัยเป็นโกดังเก็บของ โดยพื้นที่ดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้เช่าที่ดินของวัดบางระโห่งซึ่งสัญญาเช่าระบุให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้เช่าใช้ประโยชน์ ในที่ดินได้เพียงแค่นี้เป็นที่ยอยู่อาศัยเท่านั้น โดยที่ดินบริเวณดังกล่าวตามข้อ ๖ (๑๑) แห่งกฎกระทรวงให้ใช้บังคับ ผังเมืองรวมจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้เป็นที่ดินประเภทสถาบันศาสนา โดยจะสามารถใช้ประโยชน์ ในที่ดินเพื่อการศาสนาหรือเกี่ยวข้องกับการศาสนา การศึกษา สถาบันราชการ หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น ตามข้อ ๑๗ แห่งกฎกระทรวงเดียวกัน การที่ผู้อุทธรณ์ดำเนินการขายสิ่งของที่เก็บไว้ในโกดังเก็บของที่ผู้อุทธรณ์ ทำการต่อเติมจากบ้านพักอาศัยซึ่งเป็นจำพวกเศษวัสดุและอุปกรณ์เหลือใช้จากการดำเนินการตกแต่งภายใน อาคารและมีลักษณะซื้อขายไป แม้ว่าสิ่งของในโกดังเก็บของจะเป็นของห้างหุ้นส่วนจำกัด แอลดีดับบลิว เดคคอร์ชั่น แอนด์ ดีไซน์ ที่รับเหมาออกแบบและตกแต่งภายในอาคารมีนางสาวลัดดาวัลย์ นิทาน เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และมีฐานะเป็นบุตรสาวของผู้อุทธรณ์ก็ตาม แต่การที่ผู้อุทธรณ์ทำการขายสิ่งของเหล่านั้นให้กับผู้รับเหมา ที่เข้ามารับซื้อเป็นประจำ จึงถือว่า การดำเนินการของผู้อุทธรณ์เป็นไปในลักษณะทางการค้า โดยการดำเนินการ ของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๓ ๑๓. (๕) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กิจการ...

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเทศบาลเมืองบางกร่างกำหนดให้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อ ๕ ๕.๑๓ (๕) แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงต้องขออนุญาตตามข้อ ๑๘ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องให้เป็นไปตามข้อ ๑๘ แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ นบ ๕๔๐๐๔/๑๗๔๙ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การดำเนินการของผู้อุทธรณ์เข้าข่ายการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๓ ๑๓.กิจการอื่น ๆ (๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในลักษณะที่เป็นการค้า โดยเทศบาลเมืองบางกร่างกำหนดให้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อ ๕ ๕.๑๓ (๕) แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงมีหน้าที่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงถือว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ และการที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมเป็นเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เนื่องจากประกอบกิจการโดยปราศจากการตรวจสอบและควบคุมดูแลด้านสุขลักษณะจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองบางกร่างได้ออกคำแนะนำในฐานะเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้เคยออกคำสั่งเป็นหนังสือ ที่ นบ ๕๔๐๐๔/๗๓๕ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาศัยมูลเหตุจากการที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทเดียวกับคำสั่งที่ผู้อุทธรณ์นี้โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งผู้อุทธรณ์รับทราบคำแนะนำและคำสั่งดังกล่าว กรณีนี้ถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีโอกาสนี้จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ นบ ๕๔๐๐๔/๑๗๔๙ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีเมืองบางกร่าง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ นบ ๕๔๐๐๔/๑๗๔๙ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๑๕๔ ๕๖๑

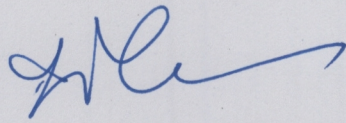
(นายดนัย ชีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

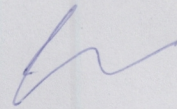
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

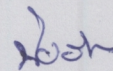
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

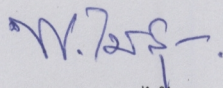
(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

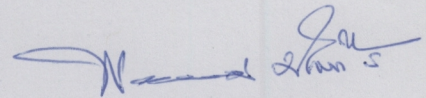
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

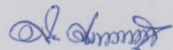
(นางปิยธิดา ศุภรัตนชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพลธรรม ปันต๊ะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบุรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ